

Forslag

til

Lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Fremsat den 25. februar 1965 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 211 af 19. juni 1964, foretages følgende ændringer:

1. § 9 affattes således:

„§ 9. I lønindtægt (herunder værdi af frit ophold og andre goder, som den skattepligtige modtager i kraft af arbejdsforholdet) kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages et fast beløb af 800 kr. årlig, dog højst 10 pct. af lønindtægten, i anledning af udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde. Fradrag herudover kan kun godkendes, såfremt den skattepligtige dokumenterer, at han har haft fradragsberettigede udgifter, der overstiger den nævnte grænse. Hvor ligningsrådet for visse arter af udgifter godkender fradrag i indkomsten med bestemte beløb eller efter bestemte satser uden dokumentation i det enkelte tilfælde, kan den skattepligtige, der godtgør, at han har udgifter af den pågældende art, kræve sådanne fradrag taget i betragtning ved afgørelsen af, om hans samlede fradragsberettigede udgifter overstiger den fornævnte grænse.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke retten til fradrag i anledning af betaling af kontingenter til faglige sammenslutninger.

Stk. 3. Fradrag i henhold til stk. 1 tilkommer den skattepligtige selv såvel som hver enkelt med ham sambeskattet person, der oppebærer lønindtægt fra fremmede.

Stk. 4. Ved opgørelsen af lønindtægten og ved beregningen af det skattefrie fradrag i medfør af stk. 1, 1. punktum, skal beløb, der af arbejdsgiveren udbetales som godtgørelse for udgifter, der påføres den skattepligtige som følge af arbejdet, tages i betragtning. Dette gælder dog ikke beløb, der omfattes af bestemmelsen i § 5 d i lov nr. 149 af 10. april 1922. Beløb, der er godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, tages ej heller i betragtning i det omfang, hvori de er medgået til dækning af den skattepligtiges merudgifter ved den pågældende rejse m.v.

Stk. 5. Det i stk. 1, 1. punktum, omhandlede fradrag kan ikke beregnes for specielle honorarer, der ydes uden for et egentligt tjenesteforhold, f. eks. honorarer til medlemmer af bestyrelser, eller for det folketingets medlemmer tilkommende vederlag, jfr. bestemmelsen i § 5 e i lov nr. 149 af 10. april 1922 og § 83, stk. 1, i lov nr. 171 af 31. marts 1953, som ændret ved lov nr. 193 af 11. juni 1954 og lov nr. 202 af 10. juni 1959.

Stk. 6. Udgifter til befordring betragtes kun som fradragsberettigede, for så vidt de er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder. Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller med ham sambeskattede personer kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan dog fradrages i det omfang, de samlede udgifter i det pågældende indkomstår har oversteget